

Nyhedsbrev

Gudenådalens Fribørnehave

Oktober - November - December 2019

"Efteråret blade falder

Se de smukke farver kalder,

Alt blir' en symfoni

Skoven står farverig

Så vi synger..."

Et lille vers til en efterårskanon, der går så fint i tråd, med den årstid vi står midt i. En årstid vi italesætter sammen med børnene, når vi er ude og opleve naturen.

I skrivende stund, er der vådt efterårsvejr udenfor, i dag regner det faktisk en del, men vi har i det meste af oktober været beriget med et dejligt og mildt vejr. Det har vi nydt, ved at være rigtig meget ude i det fri.

Siden sidste nyhedsbrev, har vi været til en dejlig aktivitetsdag d. 26. september, med de øvrige fribørnehaver i vores netværk. En dag som både børn og voksne nød at være en del af. Vi var også denne dag heldige med vejret. Dagens højdepunkter var helt sikkert busturen og den frie leg på legepladsen i "Vores naturbørnehus". Specielt deres "kælkebakke" var et stort hit.

Vi har afsluttet vores "Krop og bevægelses projekt". Et dejligt forløb, som havde fokus på både fin og grov motorikken. Specielt har fokus været på det enkelte barns selvhjulpethed. Hold da op, hvor har vi vokse kunne mærke en forskel. Det betyder rigtig meget for barnet at kunne mestre færdigheder selv. At der er voksne som tror på det og guider, er et stor boost til selvværdet.

Vedhæftet dette nyhedsbrev er der en artikel omkring emnet. Læs den gerne og brug den evt. til guidning, når jeres barn finder en udfordring for stor - det er en gave at arbejde med processen og pludselig kunne mestre en ny færdighed.

Lige nu er vi i gang med et lille "krebseforløb". Vi har sat en ruse i Gudenåen, som vi af og til besøger. Vi har haft gevinst to gange. Børnene er meget optaget af det. Både hvad angår selve dyret, men også maddingen, åen og vandstanden dernede lige nu. Det er primært mellem og maxi børn, som har været med dernede. Men alle børn har deltaget med stor interesse når vi har haft en krebs med hjem og nærstudere.

Ved siden af har vi også gang i et lille "svampeforløb". Vi har modtaget svampemycelier fra friluftsrådet. Dem har vi sat i kaffegrums i en beholder i køkkenet. Vi skal følge svampenes udvikling og håber på, at de til sidst kan blive til lækre spiselige svampe. Også dette finder børnene meget spændende at følge med i.

Nye børn:

Første september startede Anton i børnehaven. Anton er tre år og har to store søskende på skolen i 6. og 2. klasse.

Første november startede Mads i børnehaven. Mads er også tre år og hans familie er ny på GUF. Tag rigtig godt imod dem. Stort velkommen til begge børn og deres familier.

Anton

Mads

Personale:

Hanne, som vi havde i virksomhedspraktik i september måned, er vi blevet så glade for, at hun har sagt ja til at være løs vikar hos os. Hanne er allerede godt kendt med huset og alle børn. Hanne får hver gang en varm modtagelse når hun kommer.

Emma, som også har været vikar hos os i en periode, er stoppet igen, da hun er kommet ind på tjenerskolen.

Pr. 1. december skulle vi have modtaget en ny studerende. Vi havde også fået en tildelt, men han ringede efterfølgende og sagde, at han flytter til Sjælland og derved har fået overflyttet sin praktik. Seminariet har ikke andre de kan tilbyde os.

Det betyder, at vi er så heldige, at vi kan beholde Louise i børnehaven og forlænge hendes vikariat indtil d. 31. maj 2020 (hun har indtil nu udfyldt en tom praktikperiode, da vi heller ikke fik studerende tildelt i sidste periode).

Og nu vi er ved studerende, så har vi pt. Camilla Lykke Randers og Malene Forsberg Stenholt i huset i deres 4. praktik. De indgår ikke i vores normering og kommer kun 16 dage i alt, indtil d. 8. januar 2020. Malene er kendt for mange af jer forældre, da hun havde sin 3. praktik her hos os, i foråret 2019. Camilla og Malene skal bruge dagene hos os, til at lave observationer og et aktivitetsforløb i forbindelse med deres bachelorprojekt, med fokus på børns sproglige udvikling.

Fredag:

Vi vil lige gøre jer opmærksomme på, at om fredagen hvor vi har "legetøjsdag", kan det være en fordel, for børnene, at have noget legetøj med, som må komme med ud. Specielt de børn, der kommer efter kl. 8.30. Fredag formiddag er altid mødeformiddag for vi voksne. Det betyder at halvdelen af personalet holder stuemøder (der hvor vi koordinerer den kommende uge, har børn og pædagogiske overvejelser til drøftelse, planlægger praktiske opgaver, såsom fødselsdage, forældresamtaler osv.) resten af de voksne er på legepladsen med børnene. Det kan være svært at komme i børnehaven og skulle direkte på legepladsen, hvis det legetøj man medbringer, ikke må komme med ud - selvfølgelig har man bare mest af alt lyst til at lege med det, som det første, når man kommer!

Resten af året:

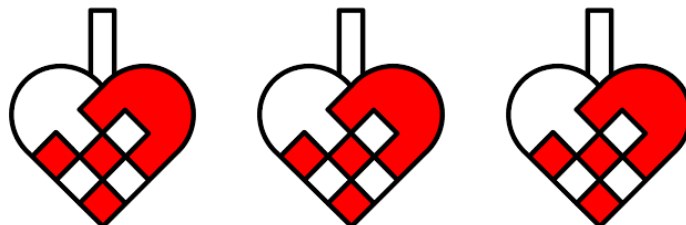
Det varer ikke længe inden år 2019 er historie i vores kalender. Men vi skal da lige nå at have flere oplevelser inden da.

Allerførst glæder vi os til at skulle holde Lysfest den. 14. november. Det er noget nyt vi vil prøve og måske gøre til en tradition, hvis det bliver en succes. Lysfestens primære formål er at skabe fællesskab og glæde, i den mørke efterårstid. Vi glæder os.

Vi glæder os også til det årlige besøg af bedsteforældre d. 22. november, hvor vi skal have børnehaven flot pyntet op til jul - det er altid rigtig hyggeligt.

I december vil vi, traditionen tro, lave juleværksteder med børnene. Vi skal lave hemmeligheder, bage, klippe/klistre og på tur for at finde skovnissen. Vi skal også i kirke og spise risengrød efterfølgende.

Vores nisser på loftet, vil også vågne op, når det bliver december. De glæder sig til at komme med børnene hjem på skift. Vi håber de opfører sig ordentlig og at I forældre igen er med på spøgen, ved at skrive en lille fortælling om nissens besøg i bogen der medfølger.

Forespørgsel:

I forbindelse med lysfest og jul, kunne vi godt bruge nogle tomme toiletpapirsroller og syltetøjsglas. Vi er derfor glade modtagere af dette.

Og så kunne vi godt bruge noget gran til at lave dekorationer af til vores bedsteforældredag. Skulle der være nogle af jer forældre, der har mulighed for at skaffe det, så er vi igen glade modtagere.

Mandag d. 23. december:

I år falder julen på den måde, at der kun er en hverdag i ugen op til jul (vi holder lukket mellem jul og nytår). Skole og SFO på GUF har lukket d. 23. december og vi ved af erfaring, at der ofte er ingen, eller meget få, der kan have behov for pasning den dag i børnehaven. Hvis I har behov, så kom og sig til, så må vi finde en løsning. Hvis ikke, så holder børnehaven også lukket den dag.

Der kommer om kort tid en seddel på pulten mht. d. 2. + 3. januar, som I skal udfylde. Her har SFO'en åben på skolen, men ofte vælger flere at tage et par ekstra fridage. Skriv jeres behov, så dækker vi ind med personale derefter.

Ferie og behov for pasning:

Og nu vi er ved ferier, så skal I vide, at vi altid syntes det er en god ide at give sit barn en fridag eller flere.

Men når vi spørger ud om jeres behov for pasning i skoleferierne, så har vi brug for, at I som forældre er gode til, kun at melde jeres barn til, hvis I har et behov for pasning.

Vi oplevede desværre i uge 42, at der faldt 6 - 10 børn fra om dagen. Det er rigtig ærgerligt, da der derved kommer et overforbrug i personaletimer, som vi har mere brug for i hverdagen, når der er fuldt hus af børn.

Vi ved godt, at det sommetider kan være svært at langtidsplanlægge, men jo før vi kender til en uventet mulighed for fridag, i skoleferierne, des bedre.

Til sidst skal vi som altid lige slutte af med de dejlige børnelogikker fra vores hverdag og lidt kalender info.

KALENDER:

Torsdag d. 7. november:	Forældre passer børnehaven
Fredag d. 8. november:	Forældre passer børnehaven.
Torsdag d. 14. november:	Lysfest kl. 16.30 - 18.00
Lørdag d. 16. november:	Hovedrengøring (husk at tømme garderoben fredag)!
Fredag d. 22. november:	Bedsteforældrejuleklippeklisterdag
Tirsdag d. 3. december:	Forældre Kaffe kl. 15.00 - 16.15

Viktor finder sine solbriller frem i garderoben.

Anita: Skal vi ikke lade solbrillerne blive i skabet? Solen skinner ikke i dag!

Victor: Nej, for så fryser jeg øjnene.

Hørt på tur:

"Mennesker og dyr kan få stød i hegnet..."

"... også mænd og kvinder"

Tak fordi I læste med så langt - der er mere læsestof i artiklen på næste side 😊

Kærlige hilsner fra

alle os voksne i Gudenådalens Fribørnehavn.

Artikel om selvværd og selvhjulpenhed

SOFIE MÜNSTER 23. SEPTEMBER 2016 - www.nordicparenting.dk

“Det kan jeg ikke”: Her er det vigtigste, vi kan gøre, når børn tvivler på sig selv

Når man er barn, har man meget at lære. Faktisk så meget, at man ofte kan føle, at det slet ikke nytter noget. Hvordan er det jeg skal bevæge benene og kroppen, så jeg gynger rigtig højt? Hvordan tegner jeg næser, så de ligner (bare en lille smule)? Hvordan får jeg de dumme bukser op over numsen? Hvad skal jeg gøre, når jeg bliver helt flov over, at jeg ikke kan udtale ordene rigtigt? Hvad skal jeg gøre, når jeg syntes det er svært at vinke farvel til mor eller far i børnehaven?

Med SÅ meget at lære er det umuligt at være barn uden en gang imellem at tvivle på sig selv. Og som forældre kan det være svært at vide, hvad man egentlig skal sige, som giver børnene den der helt grundlæggende følelse af, at de nok skal lære det, hvis bare de øver sig. Men måske er det slet ikke så kompliceret. I hvert fald tyder forskning på, at ét helt simpelt princip kan gøre en kæmpe forskel for børns tro på sig selv.

Fokusér altid på børnenes proces i stedet for deres resultat.

Umiddelbart kan det måske lyde som en mindre detalje, men en række forskningsforsøg viser, at den har vidtrækkende konsekvenser.

Hver gang vi fokuserer på børnenes resultatet (“tegningen er flot”, “du er dygtig”, “hvor er du god til at...”), så lærer vi børnene, at det er det, der er det vigtige, og så bliver de usikre i de situationer, hvor resultaterne udebliver: “Synes min mor/far så ikke længere, at jeg er dygtig?”.

Vores fokus på processen frigør børnene, fordi de ikke føler, at de skal bevise sig selv. De lærer i stedet at fokusere på deres handlinger: “Hvad gør jeg, når noget er svært”, “jeg lykkedes med bukserne i dag, fordi jeg blev ved, selvom jeg ikke gad”, “det kan godt være, at jeg ikke kan endnu, men jeg prøver mig frem”, “jeg begik en fejl, men det gjorde mig klogere” osv.

Og det har vist sig at have overraskende stor betydning.

I forsøg har man eksempelvis vist, at børn, der bliver rost for deres proces (“wow... du må have arbejdet hårdt”) har større mod på udfordringer, er mere villige til at fejle og bruger længere tid på opgaver sammenlignet med børn, der er blevet rost for deres resultat (“wow... du må være rigtig dygtig”).

Desuden har man dokumenteret, at børn får markant mere motivation og lyst til at lære, når de forholder sig til deres proces frem for deres resultater.

I praksis er der mange måder at gøre det på. Nedenfor får du fire konkrete eksempler, som det er lige til at tage til sig.

1. Ros børnenes proces

Når vi roser og anerkender børn, har vi som oftest deres fulde opmærksomhed (sådan er det også for os voksne - når nogen roser eller kritiserer os, så hører vi lige lidt ekstra efter...). Det er en helt naturlig adfærd, fordi vi mennesker er sociale væsner, som spejler os i andre.

Men det betyder også, at vi voksne skal være opmærksomme på, hvordan vi gør det. Samler man de seneste års forskning, er der meget, der tyder på, at vi styrker børnenes tro på sig selv ved at rose dem for deres proces frem for deres resultater:

"Wow! Hvad sagde du til dig selv for at kæmpe videre i så lang tid?"

"I dag blev du bare ved og ved - sejt gået."

"Det er dejligt at se, hvordan du bliver bedre fra gang til gang."

Når vi roser børnene på denne måde, mærker de, at vi interesserer os for dem og de bliver bevidste om, hvad de selv gør. Den bevidsthed er guld værd - ikke bare i situationen, hvor vi roser dem, men hver gang børnene har brug for at øve sig på noget.

2. Vi skal "turde" lade børnene være uperfekte

Det er aldrig rart, når ens børn tvivler på sig selv. Men det er faktisk vigtigt, at vi tør lade børnene fejle og mærke hvordan det er at have svært ved noget, for kun på den måde kan de gøre sig konkrete erfaringer med at komme igennem det.

Hvis børnene fx kan mærke, at vi får ondt af dem, når de fejler ("det var da træls, skat"), så tager de den reaktion til sig og tænker, at det er forkert at fejle eller have svært ved noget (ellers havde vi vel ikke syntes, det var synd for dem?).

På samme måde kan vi ofte også være hurtige til at få børnene "videre", når de har fejlet: "Pyt med det, skat". Det er sagt i den bedste mening, men igen kan det sende nogle andre signaler, end vi måske i virkeligheden ønsker: Det er åbenbart så slemt at fejle, at det er noget, man skal hurtigt videre fra og "glemme" i en fart.

Men der er ikke noget i vejen med at være uperfekt, og det kan vi endnu en gang vise, hvis vi hjælper børnene med at fokusere på deres proces frem for det udeblevne resultat:

"Meningen er ikke, at du skal kunne alting på én gang. Fortæl mig, hvad du har prøvet indtil nu, så kan vi sammen finde ud af, hvordan du kommer videre..."

"Ok, så du har ikke klaret dig så godt, som du gerne ville. Lad os se på det her, som en mulighed for at lære noget, så du kan klare dig bedre næste gang."

"Jeg forventer, at du begår nogle fejl undervejs - det er sådan vi to finder ud af, hvordan jeg bedst kan hjælpe dig til at komme videre."

3. Tænk over, hvad du siger, når dine børn har nemt ved noget

Vi mennesker - både børn og voksne - har det med at føle os kloge og dygtige, når vi har nemt ved noget. Det er en rigtig dejlig følelse - og det er helt naturligt - men det betyder omvendt også, at vi kan risikere at føle os som en fiasko, bare fordi vi har svært ved noget.

Sådan behøver det dog ikke være. Vi kan relativt enkelt påvirke børnene til have mere mod på det, der er svært, hvis vi tænker over, hvordan vi reagerer, når børnene har nemt ved noget og igen fokuserer på deres proces:

"Det er super, at du har lært det. Nu skal vi finde noget, som er lidt sværere, så du kan lære endnu mere"

"Så sejt! Du er vist klar til noget, der er sværere - lad os finde noget nyt og spændende, du kan gå i krig med"

4. Svar dette, når børnene siger "jeg kan ikke"

Dette råd har jeg tidligere skrevet en [hel artikel](#) om, men det fortjener at blive gentaget. Hver gang dit barn siger "jeg kan ikke" eller "jeg lærer det aldrig", så kan du svare "du kan bare ikke - endnu" eller "du har bare ikke lært det - endnu".

Ved at fokusere på ordet "endnu" viser vi nemlig børnene, at det er ok, at de ikke er i mål - endnu - samtidig med, at vi understreger, at vi tror på, at de kan lære det, hvis bare de bliver ved.